

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

NYA BRON ÖFVER PARKKANALEN I MALMÖ. — EFTER FOTOGRAFI.

15 DE ÄRG.

DEN 12 APRIL 1914.

Nº 28.

Vårt lands främsta enskilda bankinstitut har i dagarna kunnat fira sitt halfsekelsjubileum. Den 31 mars 1864 lästes nämligen i göteborgstidningarna en anspråkslös enkelspaltig 2 1/2 centimeters annons af följande innehåll:

“Skandinaviska kreditaktiebolagets i Göteborg kontor uti huset n:o 39 vid Södra Hamngatan hålles öppet hvarje söckendag från klockan 10 f. m. till 1 e. m.”

Aktiekapitalet utgjorde då endast 5 mill. kr. Numera har detsamma ökats till mer än det nio-dubbla och bankens fonder stiga till det för svenska förhållanden kolossala beloppet af ca 93 mill. kr. Skandinaviska kreditaktiebolaget har blifvit icke blott Sveriges största enskilda pänninginstitut. Det intager tillika ett respekteradt rum bland världens storbanker i egentlig mening.

När k. m:t Gustaf Adolfsdagen 1863 fastställde kreditaktiebolagets första ordning, invigdes för vårt land en ny ära i bankbildningens historia. Tidigare hade de privata bankerna samt och synnerligen varit grundade å delägarnes solidariska ansvar och sedelutgifning. Genom tillkomsten af 1848 års aktiebolagslag hade emellertid en möjlighet öppnats till bildande af en bank äfven under ett aktiebolags form och denna möjlighet blef här för första gången tillgodogjord. Kreditbolaget är med andra ord Sveriges äldsta bankaktiebolag.

Ursprungligen var det tänkt, att det äfven i annat hänseende skulle intaga en särställning och en föregångsplats. På våren 1863 gjorde de praktiska yrkenas och näringarnes män sin första insats i den ursprungligen bland vetenskapens ämnessvener uppståndna och af den studerande ungdomens entusiasm vidare burna skandinaviska rörelsen genom det nordiska nationalekonomiska mötet i Göteborg. Vid intet tillfälle sträckte sig förhoppningarna om den skandinaviska enhetens snara förverkligande äfven i politiskt och legislativt hänseende längre än vid denna tidpunkt — omedelbart innan de genom Bismarcks järn- och blodpolitik obarmhärtigt skulle slås till marken för öfversködliga tider framåt. Men vid samma möte lades tillika den ännu fast bestående grunden till det alltiämt löftesrikt sig utvecklande nordiska samarbete på det samhällseliga området, som gjort, att den skandinaviska enhetstanken aldrig helt dött ut. Där lades grunden till det enhetliga nordiska myntsystem, som tio år senare förverkligades. Där framkastades idén om en enhetlig nordisk lagstiftning, som sedan satt frukter i för alla de tre skandinaviska länderna gemensamma växel- sjö- och checklagar och håller på att ytterligare utveckla sig i det sannordiska lagstiftningsarbete på handels- och obligationsrättens område, hvilket senast vid den upplösta riksdagen satt sig en ny märkessten i lagen om kommission och handelsagentur, och som det sista årtiondet vidgat sig att gripa in äfven på familjerättens område genom samarbetet för ästadkommandet af en så vidt möjligt enhetlig nordisk äktenskapsrätt. C. F.

Atelier Junn, Malmö.

Eskild: Bengt Sjöström.

HOLGER LAURITZEN.

Tietgens ekonomiska snille sökte en än intimare samverkan på det ekonomiska området. Den danska Privatbankens berömde skapare tänkte sig upprättandet af ett gemensamt nordiskt pänninginstitut med anliktandet äfven af internationellt kapital. Idén accepterades, men huvudsätet ansågs böra förläggas icke till Köpenhamn, som Tietgen ville, utan till den plats, som man då tänkte sig såsom säte äfven för det enade Skandinavians förbundsparlament: till Göteborg, hvilket på grund af sitt geografiska läge och sin kommersiella betydelse härför ansågs hafva de bästa betingelserna. Äfven af de öfriga Tietgenska planerna vardt i utförandet intet. Men minnet af dem bevaras i namnet — *skandinaviska* — och aktiernas valör: dessa lyda på 142 kr., motsvarigheten till 200 francs, 8 £ o. s. v. I verkligheten blef banken från början ett rent svenskt företag och äfven om Tietgen ett par år

var medlem af styrelsen, lades ledningen äfven i svenska händer. Med all rätt angifver den med anledning af jubileet utgifna ståtliga fästskriften *Oscar Ekman* och *Theodor Mannheimer* som Skandinaviska Kreditaktiebolagets egentliga skapare och dess styresmän under första mansåldern af dess tillvaro.

De män, som efter dessa haft närmaste ledningen af bankens utveckling och på det värdigaste sätt träd i deras fotsår, hafva varit bankdirektörerna Herman Mannheimer och Jonas Kjellberg, den förre vid huvudkontoret i Göteborg, den senare vid det redan 1865 upprättade, snart med huvudkontoret i betydelse täflande filialkontoret i Stockholm.

Herman Mannheimer är född i Göteborg den 26 Juli 1867, son till förutnämnde bankdirektören Theodor Mannheimer och hans maka Hamne Meyer. Efter att 1883—85 ha genomgått Göteborgs handelsinstitut förvärfvade han sig ytterligare skolning på det kommersiella området genom praktik å exportkontor i fädernestaden äfvensom å järnbruk samt begaf sig därefter till utlandet, där han i icke mindre än sex år hade anställning på olika handelskontor. Aterkommen hem 1891 inträdde han som tjänsteman å Skandinaviska kreditaktiebolaget och blef vid fadrens frånfälle år 1900 ledamot af bankens styrelse och verkställande direktör vid göteborgskontoret, hvilka poster han framgent innehar. I sin fädernestads ekonomiska lif har han som naturligt är kommit att intaga en alltmera framskjutna plats, hvarpå yttre bevis föreligga i styrelseledamotskap i ett stort antal företag, särskildt på kommunikationsväsendets område. Så t. ex. i Borås—Alfvesta-, Västergötland—Göteborgs och Göteborg—Borås järnvägsaktiebolag, i aktiebolaget Svenska Amerika—Mexikolinjen, Svenska Ostasiatiska kompaniet m. fl. Men den roll han därutöver spelat för näringslivets utveckling i Göteborg och vårt land i det hela som klarsynt och kulant handhafvare af kreditgifvandet i Sveriges förnämsta handels- och sjöfartscentrum är gifvetvis långt viktigare än hvad dessa förtroendeposter gifva vid handen, om

KONUNGENS SJUKDOM.

DEN BERÖMDE SPECIALISTEN, PROFESSOR FLEINER FRÅN HEIDELBERG ANKOMMER TILL STOCKHOLM EFTER KALLELSE. Prof. Fleiner X och konungens läkare prof. J. G. Edgren, d:r Olin (längst t. v.) samt öfverkammarherren Rosenblad (t. h.)

Med anledning af konungens sjukdom anlände i lördags till Stockholm Tysklands mest berömda specialist på magens och tarmarnes sjukdomar, *professor Fleiner från Heidelberg*, tillkallad för att undersöka den magsjukdom, af hvilken konungen sedan några år lider och af hvilken hans majestät nyligen under sin Arevistelse fick ett kort recidiv. Professor F.

är lika frejdad som kliniker och vetenskapsman samt har utgivit ett stort antal vetenskapliga läroböcker och afhandlingar i sitt speciella fack. Han mottogs vid sin ankomst till hufvudstaden af bland andra konungens läkare, professor Edgren, lifmedikus Lidén samt doktor Olin.

än densamma enligt sakens natur i hvarje fall tills vidare undandraget sig en närmare karaktäristik. Tilläggas bör, att han i Göteborgs sociala lif intager en ledande ställning äfven på det musikaliska området, i det att han hör till dem, hvilka hafva hufvudförtjänsten af, att denna stad numera särskildt på det orkestrala området förvärfvat sig en verklig rangplats i Skandinavien.

Jonas Henrik Reinhold Kjellberg är äfven göteborgsbarn, född den 6 januari 1858 och son till den högt ansedde köpmannen Carl Ossian Kjellberg (firma J. A. Kjellberg & Söner) och hans maka Ingeborg Arnoldsson. Medan Mannheimers föregående utbildning legat på det kommersiella området har Kjellberg haft en teknisk och industriell förskola. Efter att ha utexaminerats från Tekniska högskolan 1878 tjänstgjorde han under en längre följd af år (1879—91) som ingenjör vid Bofors bruk, blef därefter disponent vid Aktiebolaget Bofors-Gullspång och kom slutligen 1896 som kamrer till Järnkoret. Häriifrån kallades han 1899 till styrelseledamot i Skandinaviska Kreditaktiebolaget och blef samtidigt förste verkställande direktör vid dess Stockholmskontor. Jonas Kjellbergs namn är framför allt fäst vid det stora Grängesbergsbolaget och dess dotterbolag, hrarjämte han är ordförande i bl. a. Mora—Vänerns järnvägsaktiebolag och vice ordförande i a.-b:t Bofors—Gullspång. Kjellberg har i synnerhet inlagt förtjänster som förmedlare af bankens

förbindelser med den svenska bruks- och grufindustrien. Han är bl. a. ledamot af järnvägsrådet.

Under Herman Mannheimers och Jonas Kjellbergs ledning har Skandinaviska Kreditaktiebolaget att anteckna dels upptagandet i sig af Industrikreditaktiebolaget i Stockholm (1907), dels och framför allt den år 1910 beslutade och genomförda sammanslutningen af kreditbolaget med Sveriges dittillsvarande största solidariska bank: Skånes Enskilda Bank. Genom denna sistnämnda kom banken att utsträcka sin verksamhet till ett tredje hufvudcentrum för svenskt näringslif, nämligen Skåne. Ledningen af bankens tredje storkontor, det i Malmö, ligger för närvarande hos bankdirektör H. Lauritzen.

Holger Kjeldgaard Lauritzen är född i Ottarps församling af Malmöhus län den 1 nov. 1876. Efter mogenhetsexamen 1893 sökte Lauritzen omedelbart anställning i riksbanken, men öfvergick redan 1898 däriifrån till Malmö sparbank, hvarest han 1909 blef verkställande direktör. År 1912 öfverflyttade han häriifrån till Skandinaviska Kreditaktiebolagets Malmökontor, där han blef kassadir. och året därpå verkställande dir. samt led. af bolagets styrelse.

Lauritzen har tagit en synnerligen intresserad del i Malmö stads kommunala lif. Sedan 1910 stadsfullmäktig är han suppleant i drätselkammaren, ordförande i folkbadsstyrelsen, vice ordförande i saluhallsstyrelsen, ledamot af den af stadsfullmäktige tillsatta järnvägskommittén m. m.

SPORT.

Foto. Modig, Sthlm.

GÖTEBORGS-KAMRATERNA som vid svenska seriematchen den 5 april besegrade Allm. Idrottsklubben, Stockholm, på Råsunda med 5 mål mot 1.

I Stadion i Berlin pågår f. n. under ledning af den bekante amerikanske tränaren *E. Kraenzlein* en träningskurs för officerare, tillhörande olika tyska garnisoner. Dessa officerare skola sedan i sin ordning söka ut lämpliga deltagare i 1916 års olympiad och leda deras sportsliga utbildning härför.

Den därfive tyske flygaren *Guido Linnekogel* har satt nytt världsrekord i höjdflygning utan passagerare genom att den 31 mars på flygplatsen Johannisthal vid Berlin nå den svindlande höjden af 6,450 m. Världsrekordet innehades förut af fransmannen *Legagneux* med 6,250 m.

Bilden till vänster:
GÖTEBORGAREN, BÖRJESON GÖR SITT TREDJE MÅL UNDER SERIE-MATCHEN.

Bilden till höger:
P NETTELBECK som i dagarne satt nytt världsrekord med 102 km. 398 m. på 1 timme.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

Efter fotografier,

FÖRSTA TRÄNINGSKURSEN FÖR TYSKA OFFICERARE TILL OLYMPIADEN 1916.
Foto tagen å Stadion i Berlin.

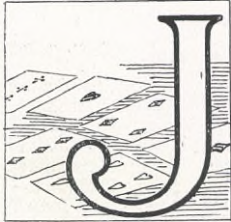

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

G. LINNEKOGEL har i dagarne satt nytt världsrekord i höjdflygning med 6,450 met.

SPÅDOMEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **MARIKA STJERNSTEDT.**

JA, STACKARS LARS-OLOF, nu är han borta på den sidan, från hvilken man aldrig kommer tillbaka, och kanske äro vi inte så många, som minnas honom mer... Liten och obetydlig var han, mål ur mun fick han inte lätt, och när han inte fick det, kunde han i stället bli en smula bitter, gick för sig själi och föraktade världen. Trodde inte på människorna. Trodde inte på kärleken, inte på Lifvet. Ty så hette det den tiden, då Lars-Olof ännu var med — inte så förfärligt längesedan ändå!

Han utbildade sig, som sagdt, till skeptiker. Han var tyst, kall, behärskad. Så menade han själi. Men bakom pinsnén var det inte otänkbart att ögonen tårades, om någon var nog hjärtlös att retas med honom mer än man skulle, och det hände ibland. Bakom pinsnén var det inte uteslutet att ansiktet skälfde till, när nerverna spelade honom sina spratt, och det var inte håller så alldeles sällsynt. Men eljes var han i vårt lilla kotteri, som höll ihop den våren, den tjänstvilligaste, finkänsligaste vän och kamrat man kunde önska.

Den våren var en regnig vår, och när jag säger vår, menar jag ända in i juni månad, fram till midsommar. Folk hade redan flyttat ut på landet, utom några, naturligtvis, som af hvarjehanda anledningar höllos kvar i vår lilla stad.

I vårt kotteri suckade alltså hvar och en öfver sina bördor, den ene var tvungen si, den andre var tvungen så. Och om det ändå varit vackert väder!... Lars-Olof var den ende, som inga bördor hade och inte suckade. Han stannade med oss, herregud, därför att han inte trodde det kunde vara så stor skillnad på den ena eller andra platsen, och kanske också, litet grand, för en flickas skull, som hette Ingrid och som inte brydde sig det ringaste om honom, utan gick och laborerade ihop en förlofning med en medicinare.

Lars-Olof visste af medicinaren, men han var ju en skeptiker, alltså en man utan illusioner, han insåg att medicinaren hörde till pjäsen och gjorde honom ingalunda hans roll stridig. Och nog var det ju ett oskyldigt infall, tyckte han, om det nu föll honom in att stanna öfver midsommar i den lilla tråkiga stad, där Ingrid råkade bo!

En af de allra tråkigaste eftermiddagarna, ja, så tråkig som regn, regn, regn och söndagsspleen tillsammans kunna åstadkomma, sutto vi på glasverandan till stadens lilla beskedliga utvårdshus och hade tömt våra kaffekoppar. Sorgmodigt klinkades på pianot i rummet bredvid, och vi hörde på, som om det verkligen kunnat kallas musik, det som presterades. Lars-Olof satt och blinkade bakom pinsnén, rörd, trots allt, ty spelet därinne föreställde Pajazzo, som naturligtvis var hans älsklingsopera. Han rökte och tuggade på cigarrettmunstycket, och vi andra tittade på rägnen öfver björkplanteringen, tills Ingrid — ty hon var med — plötsligt frågade:

— Är det ingen, som kan spå i kort?

Och på en gång blefvo alla lifliga.

Det är lustigt med det där, att spå. Då lossa förnuftets band, ingen anser sig för god till att släppa taget och för en stund hänge sig åt fantasien om att framtidens slöjor verkligen lyftas! Med ens blef det för oss alla en sak af tvingande nödvändighet, att en kortlek kom fram. Men hvem skulle lägga stjärnan? Folkets vilja blir lag, och ehuru jag aldrig i mitt lif sysslade med dylika konststycken förut, befanns jag hux flux vara den utsedda, den som måste fram, som måste kunna, helt enkelt måste!

Jag tog kortleken, näväl, något hum har man ju alltid om hur det bör gå till, och den som skulle spås var Lars-Olof. Också där afgjorde *vox populi*. Jag lade lydigt korten på bordet, han kuperade med stort allvar, och jag började, sedan han valt sin färg: klöfver knekt.

— Jaha, där ligger strax en dam, hjärtats dam. Men ack, där kommer ett bref. Bryt det inte strax, Lars-Olof, det rymmer ett stycke af Ödet! Och se där, en herre söker damen. Svek. En olycka. Och nu, titta, pengar! Mycket pengar!

— Puh! sade Lars-Olof strax föraktfullt.

— Det kan i alla fall inte undgås.

Och så gick jag vidare. Jag generade mig inte, hvem som helst vet hur det låter, när orakel tala, och jag improviserade djärf. Jag gick in i detaljer, broderade, försäkrade Lars-Olof att han bar på en hemlighet och att han skulle få sömnlösa nätter. Det var lätt att säga. Han hörde på, ömsom röd och blek, blinkande, allt nervösare, medan de andra hade mycket mera roligt åt honom än åt mitt sammelsurium, af hvilket de snart inte mindes ett ord.

Rägnen upphörde och vi lämnade glasverandan. Vi promenerade in mot staden. Lars-Olof gick för sig själi, gravitetisk, slutet. Vid första tillfälle tog han afsked och försvann.

— Lars-Olof börjar bli omöjlig, sade vi. Men Ingrid gick och småskrattade, ty hon kom ihåg hvad korten sagt om damen och en annan herre, och det tog hon åt sig och medicinarn och var nöjd. Och någon värre olycka än hennes förlofning med medicinaren kunde ju inte gärna drabba Lars-Olof för närvarande — men sådant hör det till att man får finna sig i här i världen. Det visste den kloka Ingrid.

Jag såg inte vidare till Lars-Olof, jag reste från staden, sommaren gick, hösten kom. Om Ingrids planerade förlofning läste jag ingenting i tidningarna, men tänkte inte så mycket på det håller.

Det hade emellertid hänt någonting.

Medicinaren hade farit på förordnande till en badort, och där hade han träffat en annan flicka, en ny flicka, en flicka från Göteborg med pengar fullt upp, goda att ha, när studieskulder börja bli betänkliga. Herre, ja, man kan skämta med en eller annan liten Ingrid i sin hemstad, hon är nätt, hon är snäll, man leker så smått förlofning, och det förgyller upp en eljes mulen och regnig vår. Men det finns så många andra krokar i ringdansen och kort sagdt, ett tack och farväl i ett artigt bref hör till de saker en ung flicka får lära att finna sig i, här i världen!.. Detta var medicinarens rasonnemang, eller inte långt ifrån, och det är ju för öfrigt en hvardaglig historia.

Ingrid tog emot slaget så godt sig göra lät, och sedan påminde hon sig Lars-Olof. Det gick med ens hjärt upp för henne i hela dess vidd, hur hjärtlöst hon alltid behandlat honom, som var så finkänslig, stilla, tacksam för litet, och med ringa tankar om sig själi. Nu var det hennes tur att skriva, och det var till Lars-Olof hon skref, den gången.

“Snälla Lars-Olof, jag tycker jag har inte på jorden en bättre vän än Lars-Olof. Lars-Olof *förstår* så mycket, fast Lars-Olof inte säger det. Skrif ibland till sorgsna Ingrid“.

Eller något ditåt. Jag har ju inte sett breivet, men jag gissar det var så där.

Detta var midt i högsommaren och Ingrid gick ensam hemma i staden, ty hon satt på bank och fick inte semester än. Rägnen hade upphört och det var brännande torra. Kotteriet var skingradt, om kvällarna sträfvade Ingrid allena längs ån och såg dess bruna vatten långsamt, sömnligt glida förbi, förbi. Hon väntade på svaret från Lars-Olof, och

IMPONERANDE GYMNASTIKFEST.

De IV allmänna svenska gymnastikfesterna, anordnade af Skånes Idrötsförbunds gymnastikkomitté, ha i dagarna egt rum på ett 10-tal platser i Skåne, och med en oerhörd stor avslutning. Ej mindre än 80 afdelningar med sammanlagt omkr. 1.800 gymnaster hade anmält sig till aktivt deltagande och festerna samlade öfverallt fulla hus. Vidstående bild är tagen vid festen i Malmö, som samlat 14 afdelningar med cirka 500 gymnaster och pågick under fyra dagar.

Foto. Küller, Malmö.

FRÅN GYMNASTIKFESTEN I MALMÖ.

Bild: Kem. L.-B. Högst Stiftersgården, Skåne-Dag

det dröjde och dröjde. Vid åbädden mötte hon räntmästare Svala, en åldrande ungar, en hedersman utan vank, lätt hypokonder, och hällre än att gå ensam med förtviflade tankar och tusen obesvarade frågor i sinnet, så promenerar man med räntmästar Svala, om hvilken aldrig ett ondt ord fällt.

Ja, hösten kom, som sagdt. September. Då flytta de sista in från sommarnöjena, då får staden sitt rätta lif igen, då stängas badorterna, och de unga underläkarna resa därifrån på en titt till sina hem. En vacker morgon fick Ingrid höra, att medicinaren, hennes trolöse medicinare, varit synlig i Stadsparken. Och den dumma, lilla, förtviflade flickan, det kunde hon inte uthärda, det kände hon, nu måste hon göra något, måste slå till, så det märktes!

Hvad gör hon? Hon ilar till räntmästar Svala, med andan i halsen, och där får hon fram, att hon nu tänkt närmare på hans frieri i förra veckan, och nu säger hon inte längre nej, utan tvärtom: ja. Och hon vill att förlofningen skall stå i tidningen strax, samma dag. Hon säger upp sin plats på banken, de kunna gifta sig första oktober, försäkras hon; hon har ju inga föräldrar, ingen alls, bara honom, Svala... Och hon gråter ut, medan han, rörd och lycklig och mycket god, stryker hennes hår och loivar att alltid göra allt hvad hon önskar.

Detta var Ingrids historia, och jag tror, att hon

nu är en den förnjödaste hustru till den fogligaste, mildaste af män, sitter i ett vackert bo och ler af sin flicktids dårskaper.

Men Lars-Olof var bortrest, han hade farit utomlands och hördes inte af på flera månader.

När han dök upp på nytt, var det åter vår och en mycket bättre vår, en riktig vår med sol och blåst och kvartettsång i utvårdshusens bersåer. Ingrid var gift, och af kottieriet från förra året fanns ingenting kvar. I grund och botten var det ingen idé med ett kottieri utan Lars-Olof, utan någon att skämta med och syssla med och inte kunna undvara. Jag för min del saknade det inte mycket, jag hade fullt upp att göra, jag skreif en bok, det är underligt att komma ihåg, att jag redan den tiden hade huivudet fullt af dylikt...

En förmiddag, som jag kommer på gatan, midt i solen, ty den måste man njuta af, när den finns, skyndar oväntadt någon öfver från andra trottoaren och hälsar mig med dessa förgrymmade ord:

— Ni, ni är en häxa, ni!

Det var Lars-Olof.

— Ni är en häxa, säger han. Ni kan spå! Minns ni för ett år sedan, ni spådde mig? Låtsas inte ha glömt bort det! Allt har slagit in, hvartenda smul. Damen — ja, har hon kanske inte fått en annan herre? Brevet, som jag skulle akta mig att bryta?

Jag aktade mig också. Jag for utrikes med det och sade till mig själf: du bryter det först i Rom! Jag bröt det också i Rom — och vet ni hvad det innehöll? En invit, en utsträckt hand. För sent nu, naturligtvis! Mitt öde, mitt öde! En olycka? Det är hvad jag själf är, en komplett olycka, min fröken! Men ni, ni är en häxa och en farlig person.

— Kära Lars-Olof, sade jag, tag inte i så hett! Jag kan inte spå mer än ett nyfödt barn, om nu ens någon alls kan spå, och det hela var bara en lek, en fantasi, gjord att glömmas som den kom!

— Det tror jag inte, svarade han envist. Det är något ni vill inbilla mig nu. Jag tror det inte.

— Nå, frågade jag, men det där om de myckna pengarna, har det också slagit in?

Han hajade till och kom ihåg sina trassliga affärer, hvilka Romresan icke bättrat upp.

— Nej, sade han, det har det visserligen inte. Men det kommer, det kommer! Så sannt jag står här, pengarna komma, de med!

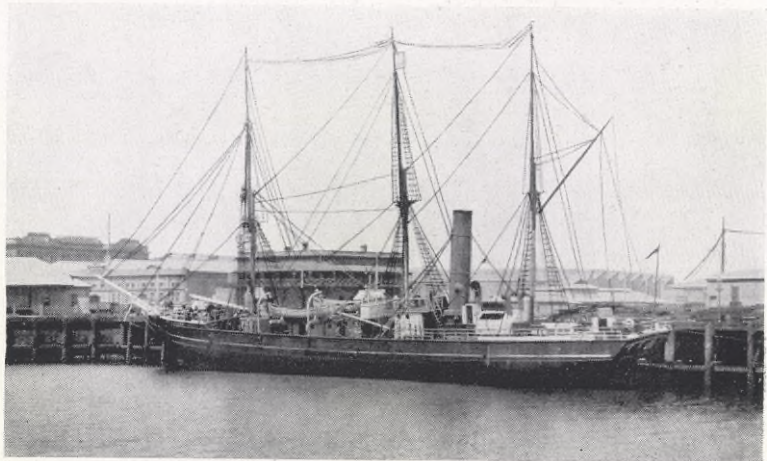
Och med nästan gråtfärdigt uttryck, förföljd af medvetandet om ett ofrånkomligt öde tog var vän Lars-Olof förväl och gick vidare, liten och allvarsam som alltid, blinkande bakom pinsnéen, en skeptiker, som fallit sönder som ett luftslott vid första chock, men som åtminstone ville ställa upp en stoikers lugn, ehvad som hädanefter månede komma.

Dr SVEN HEDIN (X) I KRISTIANIA. Ögonblicksbild under en promenad i sällskap med Studentersamfundets ordförande och styrelse.

Professor Hartmans etnografiska forskningsfärd jorden rundt. Chefen för Riksmuseums Etnografiska afdelning, prof. C. V. Hartman, har just återvänt från en flertusenmils lång samlarfärd för sitt museums räkning. Det har säkerligen varit en utomordentligt intressant och givande resa. Över 100-tal lådor med etnografiska och arkeologiska föremål samt massor af fotos är det rika bytet som forskaren, under de fem månader han varit borta, hemfört från den amerikanska kontinenten, från Stilla hafvets öar och nordöstra Asien. Oändligt växlande äro de folktyper, de landskap och naturscenerier, som professorn fått se under sin färd. Han har gästade indianska wigwams å reservationerna i nordamerikanska västern, har sett snön lysa hvit på Klippiga bergens toppar, medan samtidigt våren med all sin färgrika blomprakt härskat i Kaliforniens dalar, detta det eviga solskenet, de härliga frukternas och guldets förlofvade land. Genom Arizonas och Nya Mexicos brännande sterila öknar och stepper gick färden mot Mexico, revolutionernas land, där herr H. såg inbördeskrigets slagfält och rebel-

Den australiska sydpolsexpeditionen med dr Mawson som ledare har efter nära 2 $\frac{1}{4}$ års frånvaro återvänt till Adelaide ombord på ångaren "Aurora". Expeditionen, hvilken ställt som sin uppgift att undersöka den inemot 2000 eng. mil långa kusten från Kap Adare på Viktoria land till kejsar Wilhelm IIs land, har under utförandet af detta sitt arbete haft att kämpa med utomordentligt stora svårigheter. Två af expeditionens deltagare den schweiziske biologen dr Mertz och den engelske löjtnanten Ninnis hafva satt lifvet till under den äfventyrliga färden. Rörande resultatet af dr Mawsons expedition föreligga ännu inga detaljer men inom kompetenta vetenskapliga kretsar hyser man de största förväntningar i fråga därom.

DEN AUSTRALISKA SYDPOLSEXPEDITIONENS FARTYG "AURORA" omedelbart efter ankomsten till Port Adelaide den 26 febr. Foto insänd af E. Lundmarker därstädes.

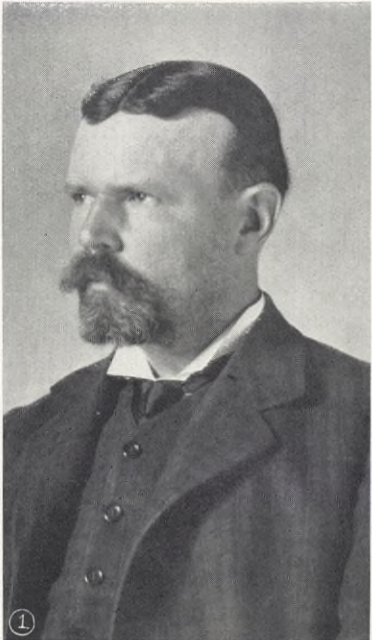
lernas trupper under vapen. I Central-Amerika och Panamakanalens trakter fick professorn återse skådeplatsen för gångna års arbetsglädje o. triumfer. Hemfärden gick öfver Stilla Oceanen via Havaii, öfver Japan, Mandschuriet samt Sibliens ändlösa barrskogar och slätter.

Härmed några bilder från vetenskapsmannen-globetrotterns route. De tre mexikanska insurgenterna, däribland en kvinna med gevär i hand och pa-

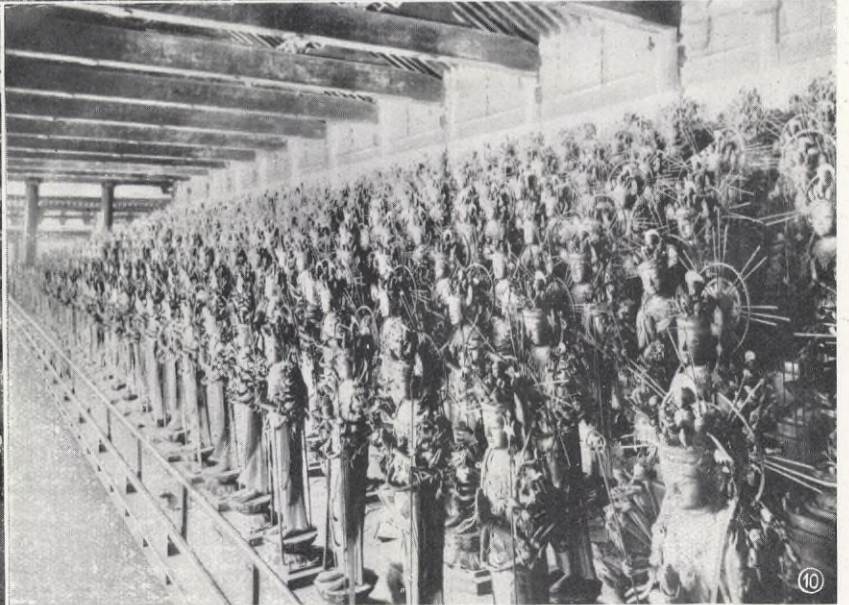
tronbälte om lifvet, äro af aktuellt intresse. I detta oroliga hörn af världen kunna kvinnorna ofta lika väl som männen sköta en bössa och tygla en halfvild häst. Landskapstyper från Havaii, Söderhafvets pärla, ger en svag aning om denna ös paradiska natur. Dess kvinnor skämmas i yngre år ej heller för sig, som vi se. Med sin ofta ljust bruna hud, sina välbildade former, sitt krusiga hår och sina behagliga anletsdrag, utgöra de ett fint specimen af släktet homo. Skada blott, att deras skönhet är som de blommors, med hvilka de älska att pryda sig, den förvisnar alltför fort. — Till sist en bild från Japan: de 33,000 gudomligheternas tempel. Alla så lika hvarandra som ett bär ett annat stå de uppställda i 33 rader, hvarje rad räknande 1,000 figurer.

K. G. Lindblom.

PROFESSOR C. V. HARTMANS FORSKNINGSFÄRD JORDEN RUNDT.

1. PROFESSOR C. V. HARTMAN, föreståndare f. Riksmuseums etnografiska afd., i dessa dagar återkommen fr. en forskningsfärd jorden rundt.
2. LANDSKAP FR. HAWAII med risplantering.

3. PROF. HARTMAN VID FOTEN AF BUDDAS STATY VID KAKAMURU-TEMPLET I TRAKTEN AF YOKOHAMA. — 4, 5. SKÖNHETSTYPER FRÅN HAWAII, — 6. MEXIKANSKA INSURGERTER. I Mexiko äro ofta kvinnorna lika goda skyttar som männen och en faktor att räkna med i krig. — 7, 8. BILDER FRÅN DET PÅGÅENDE INBÖRDESKRIGET I MEXIKO. 9. JAPANSK SKOLUNGDOM ÖFVAR SVENSK GYMNASTIK. — 10. DE 33,000 GUDDOMLIGHETERNAS TEMPEL I KIOTO (Japan.)

Efter prof. Hartmans originalfotografier.

FOLKSKALDENS BEGRAFNING.

Till vänster:
FREDR. MISTRALS
VÄGGA i det museum
han grundlade med
medel ur sitt nobel-
pris.

Till höger:
MAUSOLEET å kyr-
kogården i Maillane
i hvilket Mistrals
stoft förvaras

Nederst:
FREDERIC MIS-
TRALS BEGRAF-
NING I MAILLANE
under ofantlig till-
slutning af ortsbe-
folkningen, och det
officiella Frankrike.

Efter fotografier.

Den tyske diktaren och novellisten Paul Heyse afled den 2 april i München, 84 år gammal.

Paul Heyse var född i Berlin som son till den framstående tyske språkforskaren K. W. L. Heyse och hans maka, Julie Saaling, hvilken senare var af judisk börd. Rikt utrustad af naturen gick Heyse studievägen, ägnande sitt intresse förnämligast åt klassisk och romansk filologi och litteratur. Efter någon tids vistelse vid universitetet i Berlin, där han tjugutvårig vann doktorsgraden, begaf han sig till Rom i och för fortsatta studier. Redan några år tidigare hade Heyse framträtt som författare och skald med bl. a. sagoboken "Jungbrunnen", läsdramat "Francesca da Rimini" samt "Spanisches Liederbuch" och med dessa sina förstlingsalster tillunnit sig den tyska, litterärt intresserade allmänhetens uppmärksamhet och varma sympati. År 1854 — vid 24 års ålder — kallades Heyse af Bayerns konung, Maximilian II, till München och utnämndes till titelprofessor. Med befattningen hvilken var förenad med en betydande inkomst, följde inga andra förpliktelser än att deltaga i konungens litterära aftonsamkväm. Samma år ingick Heyse äktenskap med konsthistorikern Kuglers dotter Margarete, och deras hem blef för lång tid framåt medelpunkten för Münchens konstnärliga och litterära kretsar. Ekonomiskt säkerställd och fritt förfogande öfver sin tid kunde nu den unge Heyse odeladt ägna sig åt sin diktargärning. Med outtröttlig skaparlust och en till synes

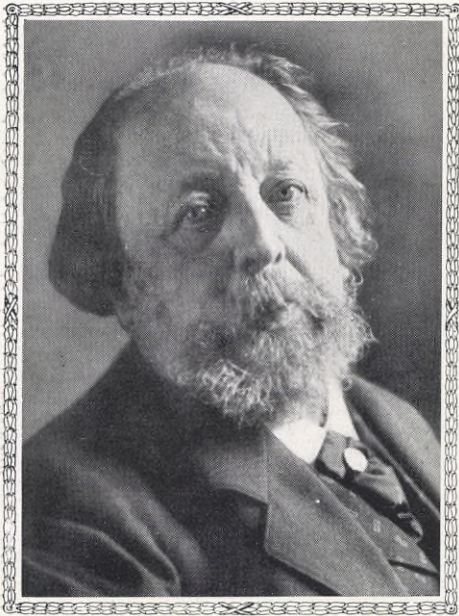
outtömlig alstringsförmåga hängaf han sig åt sitt arbete och diktade på vers och prosa ett stort antal verk, med hvilka han i rikaste mått infriade de stora förhoppningar, som man redan vid hans första framträdande knutit vid hans författarskap.

Sin största berömmelse vann Heyse som novellist och det var förnämligast i denna egenskap som han på sin tid såväl i hemlandet som utanför dess gränser ansågs och hyllades som Tysklands dåvarande störste diktare. Hans till ett par hundratals uppgående noveller äro mästerverk af levande framställning och psykologiskt intresse samt uppbräas af en skönhetsdyrkande liffull fantasi, sydländsk glöd och en den ädlaste, till fulländning drivnen förmkonst. Bland hans förnämsta noveller äro "L'Arrabiata", "Andrea Delfin", "Der Weinhüter von Meran", "Melusine", "Die Reise nach dem Glück" m. fl.

Heyse framträdde äfven som romanförfattare och dramaturg utan att dock därmed vinna någon mera betydande framgång. Däremot räknas hans tolkningar af italiensk och spansk lyrik till den tyska översättningskonstens yppersta alster.

Till den på 1880-talet frambrutande nya realistiska strömningen inom litteraturen stod Heyse oförstående och fiendtligt afvisande samt förblef ända till sin ålders dag trogen sin ungdoms romantiska ideal.

År 1910 korades Paul Heyse, då åttioårig, till innehafvare af Nobelpriset i litteratur.

Efter porträtt.

Klische: Bengt Sjöqvistsparre.

F. 1830. † 2 APRIL.

Bildhuggaren Otto Strandman har samlat sig till en stor utställning i Konstföreningens lokal, som ger en intressant överblick öfver den så populära konstnärrens utveckling och de skiftande linjer den gått. Intrycket af denna exposition är att Strandman fortfarande framför allt är en mästare i den lilla bronskonsten o. att han här har sitt främsta arbetsfält. Bland de nummer, som torde få räknas till konstnärrens bästa äro hans bronsskulpturer

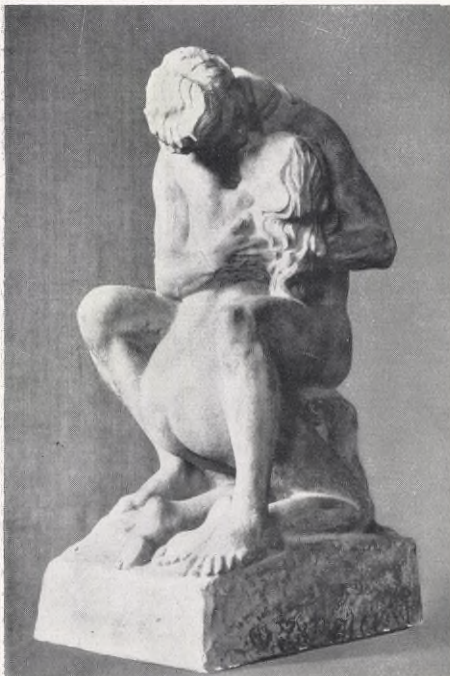
Efter porträtt.

Klische: Bengt Sjöqvistsparre.

F. 1868. † 28 MARS.

”Kyssten” samt ”Bland kuddarna” och ”Ung moder”. Han exponerar äfven arbeten i trä samt en del målningar, men dessa verk understryka blott ytterligare att bronzen är det material som konstnären bäst behärskar. En del utställda porträttbyster af senare datum påvisa att Strandman i denna speciella genre gjort utomordentliga framsteg.

Den danske författaren *Hjalmar Bergström* afled den 28 mars i Köpenhamn 45 år gammal. — Den bortgångne, ursprungligen verksam som lärare vid en handelshögskola, debuterade 1894 med berättelsen ”Vendepunkter”, efter hand följd af nya litterära alster. Bergström, som redan 1905 odeladt ägnade sig åt sitt författarskap, räknades som en af Danmarks mest bemärkta dramaturger, förfogande öfver en högtstående framställningskonst parat med betydande intelligens och allvarsam sifting. Hans mest kända dramatiska arbeten, af hvilka några äfven uppförts på svenska scener, äro ”Lynggaard & Co”, ”Med i dansen”, ”Karen Borneman”, ”Det gyldne skind” m. fl.

H. 8 D:s STOCKHOLMSPOTOGRAF.

”KYSSEN”.
Grupp i gips.

FRÅN OTTO STRANDMANS UTSTÄLLNING:

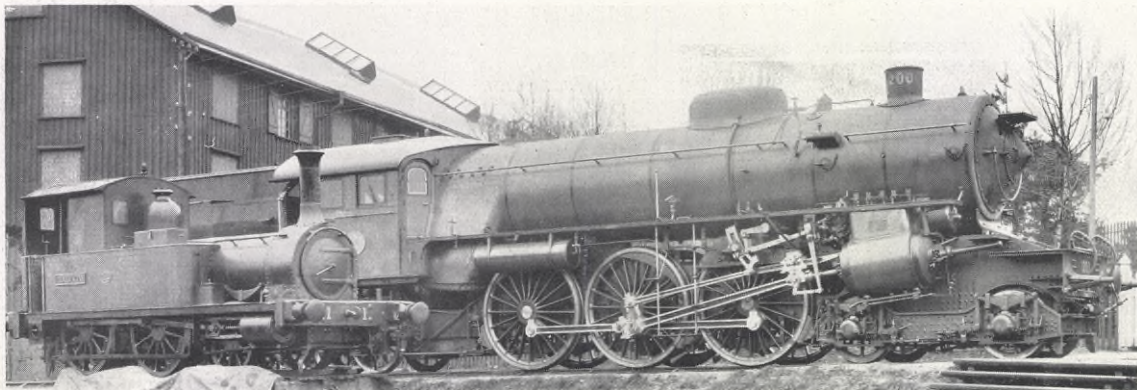
”KONSTKRITIK”.
Staty i brons.

Klische: Kem. A.-J. Bengt Sjöqvistsparre, Stålm-Gig.

”BLOMMOR”.
Färgadt pårönträ.

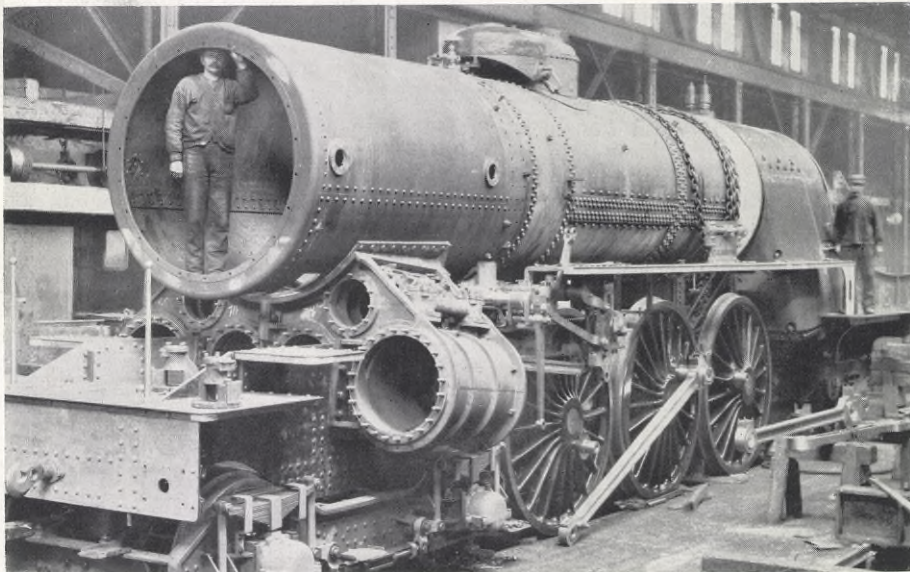
SVERIGES SENASTE OCH STÖRSTA STATSBANELOKOMOTIV.

Efter fotografi

DET NYA STATSBA NE-LOKOMOTIVET, i dagarne levererad t från Nydqvist & Holms lokomotivverkstad i Trollhättan och närmast destinerad t till Baltiska utställningen. Loket är det största i Sverige och bland de största i Europa. Det är försedt med svenska kullager — en betydande nyhet. Vid jättens sida är uppställt verkstadens allra första lokomotiv, tillverkad t 1865.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthlm.-Gbg.

Efter fotografi

NÄR DET NYA LOKET TILLVERKADES: Ångpanna, ramverk och hjul.

Klitché: Bengt Sjöberg.

Till illust. å sid. 329

Dr Sven Hedins omstridda löfte att i Studentersamfundet i Kristiania tala öfver den skandinaviska halföns försvar inriades den 2 april inför en fulltalig publik, till öfvervägande delen studenter. Föredraget hälsades af auditoritet med en flera minuter lång applåd. Präskommmentarerna äro af lätt insedda skäl mycket varierande. Under det att några tidningar med fullt gillande instämma i de af dr Hedin gjorda uttalandena anse andra deras offentliga framförande icke rätt lämpligt. Personligen rön te dr Hedin ett utomordentligt sympatiskt mottagande i dennorska hufvudstaden.

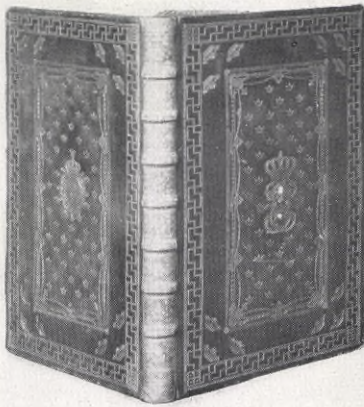
Foto: Elyqvist, Stockholm.

FÖRHANDLINGARNE MELLAN BEFÄL OCH ARBETARE VID STATENS JERNVÄGARS VERKSTÄDER angående förslag till löneroglering, pågå t f. n. i Stockholm.

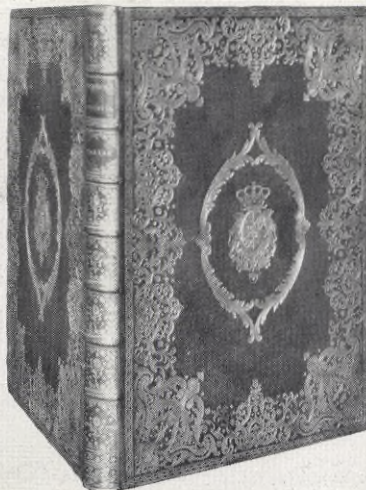
Klitché: Kem. A. Z. Bengt Sjöberg, Sthlm.-Gbg.

BOKUTSTÄLLNING I STOCKHOLM.

FRANSKT BAND FRÅN 1700-TALETS
SENARE HÄLFT: *Gåfva till Gustaf III.*

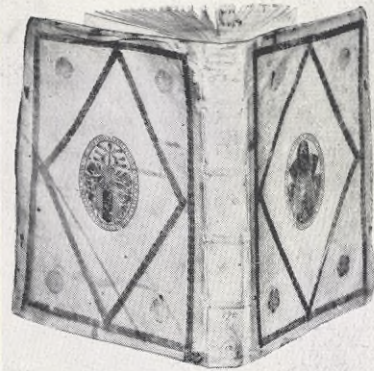

H. & Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SVENSKT BAND FRÅN 1780 AF KR. SCHNEIDLER.

DANSKT BAND MED TYCHO BRAHES
PORTRÄTT OCH VAPEN.

Åsicht: Bengt Sjöfversparre.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

HJALMAR SCHULTZBERG. Stud. ex. 68, tandläk. ex. 76, prakt. tandläkare i Göteborg fr. 70 till dessa dagar då han upphörde med sin synnerligen omfattande praktik o. afflyttade till Stockholm (Råsunda). På sin tid styr. led. i Sundbergska quartettsällskapet.

ALGOT KEY-ÅBERG. Stud. ex. 73, med. lic. 85, med. dr. 87, t. f. e. o. professor i rätts- o. statsmed. v. Karol. inst. 86, e. o. prof. derst. 87—89, professor i samma ämnen sedan sistn. år. Led. af Medicinalsts vetenskapl. råd (rättsmedicin) 13; led. af kommittén ang. Med-styrs. omorgan. 08, af rättsmedicinska obdukt. komm. 10. V. ordf. v. Eolshäll. Medicinsk författare.

GUDMAR HOGNER. Stud. ex. 78, teol. kand. 91, komm. 92 past.-adj. i Stockholm 95, reg.-past. v. Vestm. reg. 96, omb. o. sek. i Sv. kyrkans miss.-styr. 97, kyrkoherde i Nyköpings V. o. St. Nik. 06, kontr.-prost 08. Inspektör i h. allm. lärov. 08. Orator v. allm. prestmötet i Strängnäs 10. Ordf. i styr. i Tekn. yrkesskolan 07, ordf. i folkskolestyr. 11. Redaktör af Sv. kyrkans missionsstiftning 97—06. Gulmed. f. beröml. gern. 97, 07.

ADOLF AHLSELL. Utex. fr. Tekn. inst. (V. o. V. byggn.-afd.) 62, fr. civiling. kursen v. Krigshögsk. å Marieberg 67. Prakt. som järnvägsbyggare i Sverige, Ryssland o. Österrike t. 73. Löjtn. v. V.- o. V.-byggn.-kåren 73, kapt. 86—91. Andre ingenjör vid Gasverket i Stockholm 73, överingenjör derst. 78—08. Enl. Års förslag utvidgades Klaragsverket t. dubbla tillverknings 84, anlades Värtagasverket 90—92, o. fördubbl. 99—01. Anlitad som rådgivare v. nybyggn. af gasverken i Göteborg, Helsingborg o. Linköping samt v. utvidgningsarb. v. de flesta

gasverk i Sverige o. Finland. Sv. Teknologförenings ordf. 84—92; Led. a styr. i Nitroglyc. A.-B. sedan 86, senare år dess ordf.; led. af styr. i Brandförsäkr. A.-B. Fenix under 25 år, led. af A.-B. Bofors Nobelkrut Ordf. i styr. i Mell. o. Norra Ångpanneföreningen sedan 97.

CARL LARSON. Gick t. sjöss 67, anst. å Motala verkst. 69, landtr. 72, stat.-skr. 75, stat.-insp. 76, trafikchef v. Stockh.-Saltsjöbanan o. förestånd. i ban- o. maskinafd. 94—13. Ordf. i Ensk. järnv. försäkr.-anst. mot olycksfall sedan 09, styr.-led. i pens.-kassan sedan 07 o. i ass.-lören, sedan 10. Instruktionsombud i K. Pensionsstyr. i Stockh. läns södra omr. Kommunallan. landstingsman.

ERNST WALLGREN. U.-löjtn. v. Skarab. reg. 87, kapt. 04. Statens toringenör 01, förste torfing. 07. Led. af K. Landtr.-akad. 08.

ADOLF HILLMAN. Stud. ex. 64, stud. v. Uppsala univ. 65—73, i Paris 68; spansk v.-konsul i Söderhamn 75, rysk v.-konsul 80—1900, spansk konsul 98—1900; styr.-led. i a.-b. Ad. F. Hillman 91—99; stadsfullm. v. ordf. 77—88. Not. i Sv. akad. sedan 11, korr. led. af spanska akad. 96, i geogr. sällsk. i Madrid 95. Framst. musikvän, ordf. i Mazerska kvart. 04—07. Utg. ett stort antal skrifter rör. spansk litteratur o. handel m. m. ävensom översättningar fr. spanskan; redig. o. översatt Sam. Putendoris 7 böcker om Carl X Gustaf, nu under utgåifning.

CHRISTIAN BOLINDER. Vice konsul o. t. f. konsul i Stockholm för St. Britannien o. Irland sedan 94. Verkst. direktör v. Elektr. a.-b. A. E. G. i Stockholm sedan 99. Styr.-led. i Sydsv. kraft-a.-b. sedan 06.

RAGNAR NETTELBLADT. Stud. ex. 83, anst. v. Stat. järnv. s. a. e. o. stat. skr. 84, ord. 85, kont. skr. 88, byråassist. v. 12. trafiksekt (Söderhamn) 98, trafikdirektör v. 4. distr. (Östersund) sedan 07.

En intressant bokbandsutställning är sedan några dagar öppnad i Kungl. Bibliotekets visningssal. Utställningen är anordnad af den lifaktiga Föreningen för bokhandtverk och det är bibliotekarien Isak Collin som samlat samt ordnad de talrika och höjntressanta banden. Säväl k. bibliotekets som universitetsbiblioteket i Upsala, Drottningholmsbiblioteket och dessutom flera privata samlare, bland hvilka isynnerhet den bekante bibliofilen, friherre Per Hierta på Fremmestad, ha bidragit med en del ytterst dyrbara och sällsynta nummer. Bland de äldsta banden märkas några klosterband från Vadstena och från Grämnäsklostret i Stockholm, och bland öfriga utställningens rariteter återfinner man sådana historiska nummer som Karl XI:s stora bibel med en miniatyr af konungen, ett biblioteksband som varit i Kopernikus ägo, några böcker med Tycho Brahes i guld tryckta porträtt och vapen, samt en delGrolierband som tillhör Carl Gustaf Tessin.

Åsicht: Sjöfversparre.

Kliche: Kem. A.-B. Remot Sjöfversparre, Sthlm-Gbg.

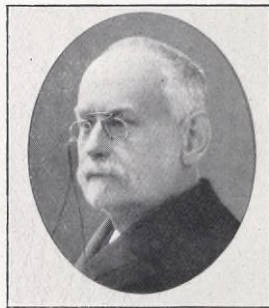
KRONPRINSENS AF RUMÄNIEN RUNDRESA TILL STORMAKTSHOFVEN. Tzar Nikolaus (1) möter kronprinsen af Rumänien (2) vid Zarskoje-Selo.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

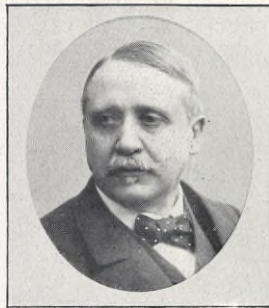
* Data å föregående och nästa sida.

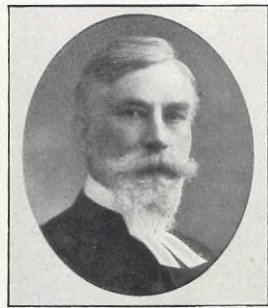
P. WAGENIUS.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Hofverberg. — 75 år 13 April.

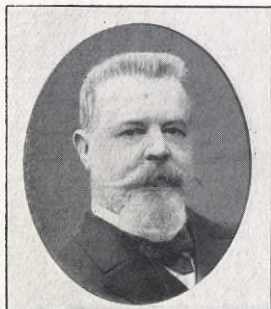
E. H. SCHULTZBERG.
Tandläkare. — Stockholm.
65 år 12 april.*

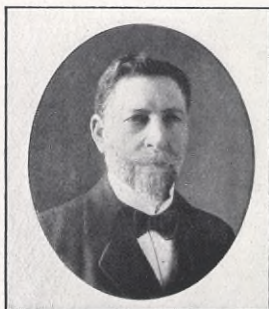
A. H. A. KEY-ÅBERG.
Professor. — Stockholm.
60 år 14 April.*

C. V. G. HOGNER.
Kontr.-prost. — Nyköping.
55 år 6 April.*

A. L. AHLSELL.
Öfveringeniör — Stockholm.
70 år 9 April.*

C. E. HARLING.
Öfverkontrollör vid Tullkamm.
Stockholm. — 65 år 10 April.

C. H. LARSON.
F. d. Trafikchef. — Saltsjö-
baden. — 60 år 11 April.*

E. J. WALLGREN.
Kapten. Stat. F. Torfingeniör.
Skara. — 50 år 11 April.*

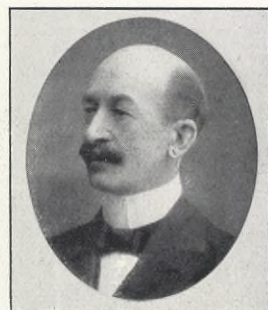
A. HILLMAN.
F. d. Konsul Skrifställare
Stockholm — 70 år 4 April.*

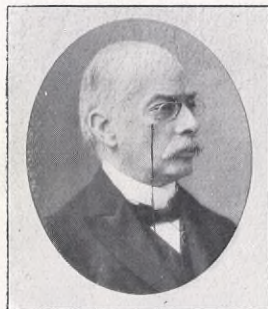
C. A. E. BOLINDER.
V. Konsul. — Stockholm.
55 år 8 April.*

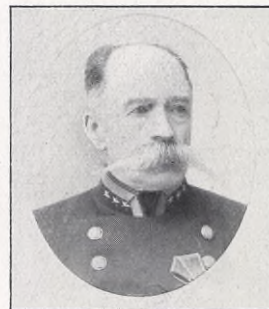
C. G. R. NETTELBLADT.
Trafikdirektör. — Östersund.
50 år 1 April.*

A. H. FLYCKT.
Öfverinspektör. — Göteborg.
50 år 5 April.*

G. F. MUNTHE.
President. — Stockholm.
65 år 13 April.*

G. W. LAGERCRANTZ.
Öfverste. — Stockholm.
65 år 12 April.*

G. W. ASCHAN.
Öfverste. — Umeå.
60 år 9 April.*

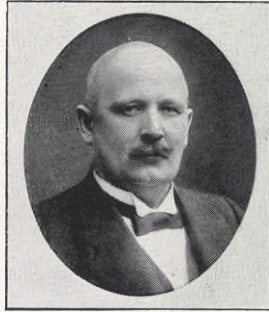
S. F. E. SÖDERBERGH
Borgmästare — Karlshamn.
50 år 10 April.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

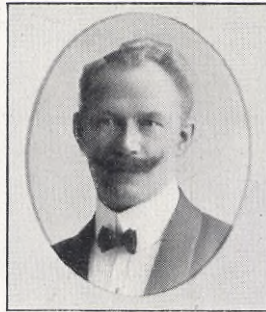
* Data å nästa sida.

H. HALLDIN.
Fabriksdirektör. — Örebro.
80 år 13 April.*

J. E. BERGLUND.
Kassör. — Stockholm.
50 år 11 April.*

S. W. DORPH.
Revisor. — Stockholm.
50 år 3 April.*

B. O. TEXTORIUS.
Skådspejare. — Stockholm.
50 år 8 April.*

A. R. E. TERNSTRÖM.
Grosshandl. Bankdirektör.
Karlshamn. — 70 år 13 April.*

B. NIELSEN.
Bankdirektör. — Söderhamn.
65 år 27 Mars.*

O. H. T. ÖRTENBLAD.
Rådman. — Luleå.
65 år 25 Mars.*

J. R. A. SANDÉN.
Bankdirektör. — Östersund.
50 år 4 April.*

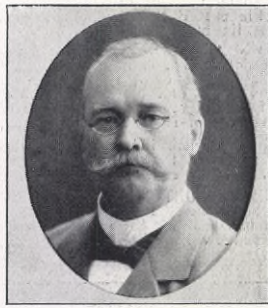
J. NILSSON †.
Landtbrukare. — Sorröd.
F. 36. — † 25 Mars.*

S. O. T. MATHIESEN †.
Sjökapten. V. Konsul.
Kalmar. — F. 37. † 28 Mars.*

W. LINDBERG †.
Grosshandl. — Stockholm.
F. 40. † 28 Mars.

M. A. SJOBLÖM †.
F. d. Förste Prov.-läkare.
Hernösand - F. 47. † 18 Mars.*

A. BENNET †.
Ingeniör. — Stockholm.
F. 49. † 1 April.

B. DAHLGREN †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 59. † 5 April.*

C. E. EGNÉR †.
Öfveringeniör. — Stockholm.
F. 68. † 1 April.*

HUGO FLYCKT. Stud.-ex. 84, stat.-skr. 86, stat.-insp. 10, öfverinspektör 11. På sin tid led. af Hallsbergs municipalstyrelse.

GUSTAF MUNTHE. Stud.-ex. 67, jur.-kand. 74, v. häradshöfd. 76, aman. i Finansdep. 79, not. i Kammarkoll. 84, kammarråd 85, tf. kansliråd o. byråchef i Finansdep. 89, exped.-chef derst. 97, president i Kammarkollegium sedan 04.

GUSTAF LAGERCRANTZ. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 68, maj. o. chef f. Hall. bat. 98, öfv.-löjtn. v. Bohusl. reg. 01, öfverste i armén 04, öfverste o. chef f. N. Skån. inf. reg. 04-06, i res. 06.

WILHELM ASCHAN. U.-löjtn. v. Smål. husarreg. 75, öfv.-löjtn. v. Skån. hus 04, öfverste o. chef f. Norrl. drag-reg. sedan 04. Ordf. i Umeå helsov. nämnd 11, planter-nämnd 12. Ordf. i styr. f. Gransholms bruk sedan 98, disponent i Lesseboverken 1900-02.

Foto. Peterson, E. Farlebø

Kilbåt Kem. A.-B. Teget Sjövervarn, SÖDM-Gbg

ELDSVÅDAN VID ELFKARLEBY KRAFTVERKSBYGGNAD D. 2 APRIL.

I det under byggnad varande maskinhuset vid *Statens kraftstationsanläggning* vid Elfkarleby utbröt den 2 april, antagligen genom från en koksgruva utfallna glöd, en häftig eldsvåda,

som åstadkom betydande skada på den för 200,000 kr. försäkrade byggnaden.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

FRITHOF SÖDERBERGH. Stud. ex. 82, hojr. ex. 87, v. häradshöfd. 92, t. i fisk. i Sv. hojr. 93, adj. led. 95, borgmästare i Karlshamn sedan 96. Tillsyningsman v. kronohäktet 97. På sin tid ordf. i drätselkamm., helsov-nämnd o. byggn-nämnd. Ar ordf. i styr. i tekn. yrkesskolan o. i fören. Karlshamns skollofskolonier. Ordf. i styr. i Skand. kred-a-b. kontor; styr. ordf. o. verkst. dir. i Karlshamn-Vislanda jernv.-a.-b. sedan 93. Sparbanksinspektör i länet sedan 97. Landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 06-10, af Första K. sedan 11.

HENRIK HALLDIN. Gelbgjutaremästare i Örebro 61-68, inneh. af juteri o. mek. verkst. derst. fr. 65. — Mångårig led. af stadsfullmäktige o. drätselkammare. Led. af styr. i Örebro kanals bygg. 84-88, på sin tid led. af styr. i Örebro Folkbank o. brandstyrelsen. — Led. af Riksd. A. K. 79-81.

JAN BERGLUND. Kassör o. styr.-led. i Sv. allm. sjukkasseeöb., kassör i fören. Folkets hus i Stockholm 1900-12, anst. v. a.-b. Nya banken 12; stadsfullmäktig 11, led. af Riksd. F. K. sedan 12.

SVEN DORPH. Stud.-ex. 82, intr. i Riksbankens tj. 84, revisor v. hufvudkontoret. Sångare o. tillfällighetsdiktare, atnjuter D. en stor popularitet inom P. B. inom hvilket sällskap han förvärfvat årspris för högtidstal m. m. Har utgifvit två diktsam.

ROBERT TERNSTRÖM. Delegare i den gamla Karlshamn-firman W. Schmidt & Co., direktör v. Skand. Kred. a.-b:s kontor (tömt i Skånes ensk. banks) kontor i Karlshamn. Under 28 år led. af stadsfullmäktige, senare tid v. ordf. o. ordförande till aig. 04; mångårig led. af kyrkorådet o. fattigv.-styr., ordf. i styr. i Navig.-skolan, led. af jernv.-styr., ordf. i hand- o. sjöf.-nämnden m. fl. uppdrag, hvilka alla nu lemnats.

BERNT NIELSEN. Kassakontrollant i Hels. ensk. bank 83, i kamrer 86, vice verkst. dir. 08. Led. af stadsfullmäktige i Söderhamn sedan 03 led. af fattigv. styr. o. dess v. ordf. sedan 11.

HERMAN ÖRTENBLAD. Stud. ex. 68, genom. landtbr. skola o. egnade sig åt jordbruk. Disponent i Luleå ångsnickeri a. b. 82, hviiakt uppgick i a.-b. Bodatrask 86; var styr. led. i bolagen samt disponent t. 08. Nederländsk v. konsul 88-09. Verkst. dir. o. styr. ordf. i Björns nya tegelbr.

a.-b. och i Nya a.-b. Bodens tegelbr. Ordf. i Lule elis flottu. fören. sedan 88. Stadsfullmäktig 85-08, mångårig v. ordf.; led. af drätselkam., byggn. nämnden, handels- o. sjöf. nämnden. Landstingsman 1900-08. Sedan 09 rådmann i Luleå. Ordf. i Norrb. läns skytteföb. verkst. utskott sedan 04.

JOSEF SANDÉN. Stud. ex. 84, intr. i Riksbankens tj. 87, tj. gjort v. kontoreu i Vexjö, Mariestad, Karlstad, Stockholm o. Östersund; verkst. styr. led. v. Riksb. kontor i Östersund sedan 10. Ordf. i stadens pensionsnämnd.

JOHANNES NILSSON †. Eg. egendomen Sorröd i Kristianst. län. Ordf. i komm.-nämnd o. stämman o. i brandst.-nämnden, led. af vägstyr. kyrko- o. skolråd; nämndeman, skiftesgodman, landstingsman. Hufvudman o. styr.-led. i sparbanken. Led. af Riksd. A. K. 86-89, 96-99 Riksbanksrevisor i Malmökontoret 1900-01.

SVANTE MATHIESEN †. Afl. sjökapt.-ex. o. segl. t. sjöss. — Senare anst. af Lloyds i London blef eng. v. konsul på Öland 72, och s. å. ombud i bergn.-a.-b. Neptun. Senare är bosatt i Kalmår.

AUGUST SJÖBLOM †. Stud.-ex. 67, med. lic. 80, prov.-läk. i Nysätra, distr. 8, å. förste prov.-läkare i Vesterb. län o. vägförvalt. i Hernösands distr. 94-09. Skolläkare v. h. allm. lärov., tekn. skolan o. folkskolesem. i 05. Led. af skolrådet, hosp.- o. lasarettidktion, ordf. i länets museisällskap; tidigare led. af styr. i stat. kem. stat. i Hernösand.

BARTHOLD DAHLGREN †. Delegare i firman Olof Glenne & Cos Göteborgskontor sedan 86. Led. af Gatu- o. vägförvalt. och dess kassaforv. styr.-led. i Göteborgs sparbank. Intog en framstående plats inom Göteborgs ordensväsen o. inneh. P. B:s förtjenstkors.

CARL EGNÉR †. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 90, elev v. Telegr.-verkets linjebyggn. s. å. telegr.-assist. 93, tf. byråing. i Telegr.-styr. 96, öyveringeniör 03. Jemte ing. J. E. Holmström uppfinnare o. konstruktör af en starkströmstelefon som väckt stor uppmärksamhet o. som vunnit spridning i in- o. utlandet.

Foto. Rubé, Höganäs.

FABRIKSBRANDEN VID HÖGANÄS D. 2 APRIL

Kilbåt. Bengt Sjövervarn

Genom explosion i en gasugn utbröt den 2 april en häftig eldsvåda i en tegelfabrik i Höganäs. Elden som tog så våldsam spridning att i fabriken varande arbetare endast med yttersta nöd hunno rädda sig, förtärde allt brännbart inom byggnaden samt förstörde en mängd dyrbara maskiner. Fabriken, hvilken tidigare — år 1895 — härjats af väld. var försäkrad för 116,000 kr.

INNEHÅLL: Skandinaviska Kreditaktiebolagets 50-årsjubileum. — Konungens sjukdom — Professor Hartmans forskningsfärd. — Dr. Sven Hedin i Statentersamfundet i Kristiania — Dr. Mawson's sydpolsexpedition. — Bokutställning i Stockholm. — Sport. — Eldsvådor. — O Strandmans utställning i Stockholm. — Sveriges största statsbanelokomotiv. — Befäl och manskap vid statsbanornas verkstäder förhållande. — Mistrals begrafning. — Paul Heyse †. — Hjalmar Bergström †. — Bilder till utländska dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Spådomen" af Marika Stjernstedt.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.